

13de JAARGANG, NR. 231
26 JANUARI 2015

IN DIT NUMMER:

1 NIEUWS

4 JAZZ OP DE PLAAT

Rank Ensemble, Tim Langedijk,
 Mark Murphy, Paul van Kemenade,
 Urge Trio, Darrell Katz,
 Bas Bulteel, Bill Frisell e.a.

9 JAZZ OP DE PLANKEN

Chris Barber, Hilde Vanhove,
 Rony Verbiest.

EN VERDER:

12 New York Calling (Roos Plaatsman)

13 Bestsellers Jazz Center Den Haag

14 Gouwe Ouwe (Hessel Fluitman)

JAZZFLITS 232

staat 9 FEBRUARI 2015 op

<http://www.jazzflits.nl>

JAZZFLITSEN

Esther van Hees. (Foto: Jos L. Knaepen)

Nieuw album Esther van Hees

Zangeres Esther van Hees gaat dit jaar een nieuw album maken. Dat zal in het najaar uitkomen. Ze maakt de plaat met haar nieuwe groep, met Reindert Kragt op bas, Bram Knol op drums en Daan Herweg op piano. Herweg zal samen met Van Hees materiaal voor het album schrijven.

Na negen jaar

nieuwe cd van Ornette Coleman

Negen jaar na 'Sound Grammar' is een nieuwe cd van saxofonist Ornette Coleman verschenen. De cd, getiteld 'New Vocabulary' bevat opnamen uit 2009. Met Coleman zijn trompettist Jordan McLean, toetsenist Adam Holzman en drummer Amir Ziv te horen. Het album is verschenen bij System Dialling Records.

ia77

JazzFlits

ONAFHANKELIJK JAZZPERIODIEK SINDS 2003

James Blood Ulmer in LantarenVenster. (Foto: Joke Schot)

**GITARIST-ZANGER JAMES BLOOD ULMER
 CONCERTEERT IN AMSTERDAM EN ROTTERDAM**

"The missing link between Jimi Hendrix and Wes Montgomery on one hand, between P-Funk and Mississippi Fred McDowell on the other", zo noemde criticus Greg Tate de Amerikaanse free funk- en bluesgitarist-zanger James Blood Ulmer eens in The Village Voice. Ulmer wordt in februari 75 jaar, maar maakt nog steeds muziek voor de kost. Recentelijk was hij voor twee concerten in Nederland. Op 15 januari stond hij in Amsterdam (in het Bimhuis) en een dag later in Rotterdam (in zaal LantarenVenster). Ulmers laatste concert in Rotterdam was in juli 2010 op het North Sea Jazz Festival aan de zijde van saxofonist Ornette Coleman. Maar zijn CV vermeldt ook samenwerkingen met drummer Art Blakey, pianist Paul Bley en organist Larry Young. Ulmer had bassist Calvin 'The Truth' Jones en drummer Aubrey Dayle naar Nederland meegenomen. LantarenVenster was goed gevuld. Na afloop van het concert bleef Ulmer op het podium zitten om zijn cd's te verkopen. Geïnteresseerden konden naar voren komen en meteen een praatje met hem maken.

NIEUWS

Pierre Courbois viert 75ste verjaardag met nieuwe kwintet

Drummer Pierre Courbois wordt in april 75 jaar. Hij viert deze mijlpaal met een nieuwe kwintet: het PC Qwintett. De leden, met wie Courbois reeds eerder samenwerkte, zijn pianist Niko Langenhuijsen, bassist Egon Kracht, trompettist Toon de Gouw en afwisselend trombonist Ilja Reijngoud en saxofonist Jan Menu. Courbois: "Het unieke van het Pierre Courbois QWintett zit hem in de eigenaardige constructie van de composities en de vele oneven maatsoorten." Het kwintet gaat dit jaar zo'n twintig concerten in Nederland geven en zal in de zomer van 2016 op buitenlandse festivals te horen zijn.

Sgt. Pepper's Jazzaward 2014 voor oudestijlformatie The Revivalists

Oudestijlformatie The Revivalists heeft 3 januari in Enkhuizen de Sgt. Pepper's Jazzaward 2014 ontvangen. De Award wordt jaarlijks uitgereikt aan de groep die het afgelopen jaar het beste optreden in de Enkhuizense Sgt. Pepper's Jazz-Club gaf. De Jazzaward, een bronzen beeldje van Sgt. Pepper, werd in ontvangst genomen door trompettist Coos Zwagerman. De overige leden van The Revivalists zijn Jonny Boston, Hans Mantel, Jaap de Wit sr. en Jaap de Wit jr.

Hayden Chisholm 'Improviser in Residence' in Moers

Saxofonist-klarinetist Hayden Chisholm is dit jaar 'Improviser in Residence' van de Duitse stad Moers. Hij volgt in die hoedanigheid pianist Julia Hülsmann op. Sinds 2008 wordt een improvisator uitgenodigd om een jaar lang zijn muziek in Moers te laten klinken. De 'Improviser' geeft concerten en initieert projecten. De 'Improviser in Residence' wordt betaald door de Kunststiftung NRW. De Nederlandse trompettist Sanne van Hek was in 2010 een jaar lang 'Improviser in Residence'.

WERKING LINKS IN JAZZFLITS

In Jazzflits zijn links opgenomen naar bijvoorbeeld filmpjes op You Tube, geluidsfragmenten of websites van muzikanten. Werken deze links niet, dan is het zaak om het pdf-bestand van Jazzflits eerst op uw pc of laptop te downloaden. Het is mogelijk dat de links niet werken op een iPad of tablet. Dan is het kopiëren en plakken van de link in uw browser de oplossing.

PODIA

Hans Dulfer. (Persfoto)

HANS DULFER ZET 75STE VERJAARDAG LUISTER BIJ MET 'JUBILEUMTOUR ROUTE 75'

Saxofonist Hans Dulfer viert in mei zijn 75ste verjaardag. Ook staat hij dit jaar zestig jaar op de planken. Om hier aandacht voor te vragen gaat hij onder de vlag 'Jubileumtour Route 75' langs de podia.

Van Dulfer zelf hoeft alle tamtam niet zo nodig, legt hij 5 januari op Nu.nl uit: "Maar je komt tegenwoordig nergens meer binnen als je niet iets nieuws te bieden hebt. En kijk, het werkt. Journalisten bellen me weer." Tijdens de 'Jubileumtour' gaat Dulfer geen bijzondere dingen doen: "Ik ga zo veel mogelijk spelen. Ongeveer honderd optredens dit jaar, met veel speciale gasten. Ik sluit de tournee af in Japan. Niets bijzonders, dat doe ik normaal ook." Op zijn verjaardag, 28 mei, speelt Hans Dulfer in de Melkweg, Amsterdam. Voor vrienden en bekenden, maar publiek is ook van harte welkom. Over afscheid nemen denkt Dulfer niet, zo zegt hij op Nu.nl: "Pensioen? Ik heb geen pensioen. Ik moet blijven spelen. Bittere noodzaak. Maar ik ben en blijf ook een muzikale zendeling. Ik wil mensen muziek geven die ze nooit op de radio horen. Jazz is de moeder van de popmuziek. Jazz is van niets iets maken, terwijl de meeste muziek tegenwoordig draait om van iets niets maken."

Volg het jazznieuws op de voet.
<http://www.twitter.com/jazzflits>

NIEUWS

Cubop City Big Band viert twintig-jarig bestaan met speciaal project

De Cubop City Big Band bestaat twintig jaar. Dit wordt onderstreept met een speciaal project, getiteld: 'Ayer Hoy Mañana (Yesterday Today Tomorrow)'. In dit kader gaat de groep muziek uitvoeren (en opnemen) van drie muzikale iconen. Wie dit zijn, wordt later bekendgemaakt. De Cubop City Big Band is in 1995 opgericht door drummer Lucas van Merwijk en is genoemd naar de New Yorkse club 'Cubop City'. Daar traden in de jaren veertig en vijftig pioniers als Charlie Parker, Dizzy Gillespie, Machito, Mario Bauzá en Chano Pozo op. Zij voegden Cubaanse invloeden aan de bebop toe.

Verkoop muziek op vinyl blijft groeien

De verkoop van muziek op vinyl blijft toenemen. In de VS werden vorig jaar ruim negen miljoen elpees verkocht. Ruim de helft meer dan in 2013, toen al sprake was van een stijging van 34 procent ten opzichte van 2012. Sinds 2008 worden elk jaar meer vinylplaten verkocht. Ook in de jazz is vinyl populair. Onder anderen de vocalisten Diana Krall, Gregory Porter en trompettist Til Brönnner brachten hun muziek op vinyl uit. Maar ook labels als Concord en Blue Note persen, veelal reissues, regelmatig platen.

Bassist Eberhard Weber krijgt Jazzpreis Baden-Württemberg

Voor zijn oeuvre heeft bassist Eberhard Weber op 23 januari in Stuttgart de Jazzpreis des Landes Baden-Württemberg gekregen. Hij ontving de prijs de dag na zijn 75ste verjaardag. Op de dag van de uitreiking gaven onder anderen gitarist Pat Metheny, vibrafonist Gary Burton, saxofonist Jan Garbarek, gitarist Ralph Towner en de SWR Big Band acte de présence bij een verjaardagsconcert met repertoire van Weber. Metheny presenteerde een nieuw stuk waarin video-opname van Weber geïntegreerd waren.

Weber woonde dit optreden als eregast bij. De bassist is geen uitvoerend musicus meer: "Ich bin bloß noch ein Privatter in meinem Haus bei Nîmes und hoffe, dass ich trotz meiner körperlichen Einschränkung vielleicht noch weitere zehn Jahre genießen kann." (bron: Stuttgarter Nachrichten.de) Platenmaatschappij ECM heeft van de avond opnamen gemaakt die op cd uitkomen.

DOETICHEMSE JAZZCLUB DOE JAZZ '81 WIL MET EIGENTIJDSE JAZZ JONGEREN TREKKEN

De Doetichemse jazzclub Doe Jazz '81 wil graag meer jongeren over de vloer krijgen. De club, waarvan het programma voor het grootste deel uit oude stijl jazz bestaat, gaat daartoe ook moderne jazz brengen. Zangeres Masha Bijlsma en haar band bijten op 12 april het spits af.

Doe Jazz '81 is opgericht in 1981 als een vereniging van en voor jazzmuzikanten en -luisteraars. Doe Jazz biedt een podium aan regionaal en landelijk bekende orkesten, met name in de oude stijl. Op elke tweede zondag van de maand wordt er onder de Doe Jazz-vlag geconcentreerd, meestal in De Kruisberg in Doetinchem. Sinds 1986 organiseert Doe Jazz '81 ook een jaarlijks festival. De komende editie is 31 januari met onder anderen de Dixieland Crackerjacks, de Feigeli Prisor Band en het Karel Giltay Trio. Zowel de vaste concerten als het festival trekken een overwegend oud publiek. Het bestuur van de vereniging hoopt met de meer eigentijdse jazz jongere liefhebbers aan te spreken. Voor de moderne jazz wordt uitgeweken naar een andere locatie, namelijk Het Borghuis (Doetinchem). Mogelijk wordt in de toekomst ook de popzaal van DRU in Uift voor de moderne jazzprogrammering gebruikt.

PRIJZEN

MEER JAZZ PRIJS 2015 VOOR COR BAKKER

Pianist Cor Bakker krijgt tijdens het 21ste Corendon Meer Jazz Festival (eind mei in Hoofddorp) de Meer Jazz Prijs 2015. "Cor Bakker weet zijn muziek bij een breed publiek onder de aandacht te brengen. Door zijn talent en zijn innemende persoonlijkheid is hij een groot promotor van live muziek – en in het bijzonder van jazzmuziek", zo laat de Stichting Meer Jazz weten.

Bakker ontvangt zijn prijs, een door juwelier en diamantair Paul van 't Hullenaar beschikbaar gestelde met diamantjes ingelegde speld, tijdens een feestelijk concert op het Corendon Meer Jazz Festival uit handen van burgemeester Theo Weterings. Eerder ontvingen onder anderen Toots Thielemans, Rita Reys, saxofonist Ferdinand Povel, slagwerker John Engels, de vocalisten Greetje Kauffeld en Edwin Rutten, en trombonist Bart van Lier de prijs. De Meer Jazz Prijs werd voor het eerst in 1998 uitgereikt. Saxofonist Harry Verbeke was de eerste ontvanger. De oeuvreprijs is sindsdien jaarlijks toegekend.

OVERIG

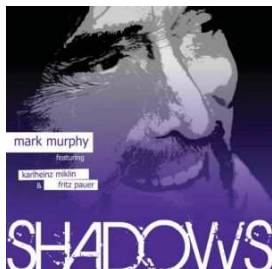
Den Haag krijgt nieuw maandelijks jazzpodium

Vanaf 8 februari is Den Haag een nieuw maandelijks jazzpodium rijker. Dan gaat onder de titel 'Jazz at the Beanstalk' een maandelijks reeks concerten op zondag van start. In een concertzaaltje op de Koningin Emmakade 133 bijt pianist Juraj Stanik in februari het spits af met zangeres Petra Kessler, trompettist Niels Tausk, Erik Robaard op bas en Klaas van Donkersgoed op drums. Op 22 maart volgt een concert met trompettist Ack van Rooyen en pianist Bert van den Brink op piano. Een maand later, op 12 april, is zangeres Greetje Kauffeld te gast. De concerten beginnen om 15.30 uur.

WWW.JAZZFLITS.NL

JAZZ OP DE PLAAT

**MARK MURPHY featuring
KARLHEINZ MIKLIN & FRITZ PAUER**
Shadows
TCB

Bezetting:

Mark Murphy (voc),
Karlheinz Miklin (ts, fl),
Fritz Pauer (p),
Ewald Oberleitner (b),
Dusan Novakov (d).

De impact die Mark Murphy moet hebben gehad, eind jaren vijftig, is nog moeilijk voorstelbaar – nu we gewend zijn aan het 'twangy' stemgeluid van Murphy, maar ook van Al Jarreau, Kurt Elling en (dichter bij huis) David Linx, om er maar enkele te noemen. Vóór Murphy echter waren er in grote lijnen drie 'soorten' zangers. Er was de bluestraditie (Big Joe Turner, Jimmy Witherspoon), er waren crooners (Crosby, Sinatra), en er was de mild-humoristische manier van zingen, typisch voor instrumentalist (Armstrong, Gillespie). Zang werd meestentijds gebruikt als een soort brug tussen muziek en publiek; die 'taak' werd door Murphy (en in dezelfde periode aan vrouwelijke zijde door Abbey Lincoln) voor het eerst ernstig ter discussie gesteld. Bij Murphy geen zoetgevooisde compromissen, maar een scherp stemgeluid dat met aandrang een plaats opeist voor de zanger als muzikant.

'Shadows' bevat opnames uit 1996, toen Murphy (hoewel nooit bij een écht groot publiek populair) al lang niets meer behoefde te bewijzen. Toch kiest hij niet voor gemakkelijke wegen: 'Dawn' en 'Next page' zijn allebei erg abstracte melodieuze, 'Hodnik' is een vrije improvisatie, 'Humanity Ltd' is een lang, abstract begeleid recitatief. 'Shadows' en 'Empty room', allebei erg trage stukken, krijgen door de scherpe stem van Murphy een pathos die naar mijn gevoel niet door de muzikale inhoud gedragen wordt – en dat gevoel bekruipt me her en der ook bij Murphy's improvisaties. Deze cd is een indringende luisterervaring, maar is vaak ook erg vermoeiend en wat hoogdravend. Wat de drie 'zangerstypes' waarmee ik deze bespreking begon wellicht te véél hadden, mis ik toch op 'Shadows'.

Arne Van Coillie

Beluister 'Lilac wine' hier:

<https://www.youtube.com/watch?v=AFhbT6RcRDc>

RANK ENSEMBLE
Papilio Nobili
Leo Records

Bezetting:

Elena Kakaliagou (frh, voc),
Saara Rautio (harp, ukulele, spring drum),
Solmund Nystabakk (g, voc),
James Andean
(p, elektronica, fl, melodica).

Eigentijdse gecomponeerde muziek en improvisatie gaan vaak goed hand in hand. Het Rank Ensemble uit Helsinki heeft een uitgebreid repertoire met werk van onder meer John Cage en David Toop, maar improviseert ook op geheel eigen wijze. 'Papilio Nobili' laat opnamen horen uit de periode 2009-2013.

‘ De muziek is vaak breekbaar, zoals een vlinder ’

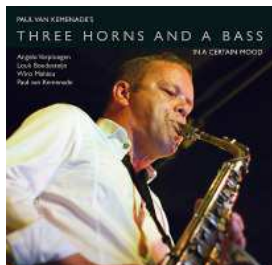
In veel opzichten doet de aanpak van de vier denken aan de legendarische Engelse groep AMM, die deels ook bestond uit musici met klassieke 'credentials'. De jonge Finnen presenteren zich nadrukkelijk als collectief en ze maken elektro-akoestische soundscapes met een bijzonder instrumentarium van onder meer harp, hoorn en akoestische gitaar. De muziek is vaak breekbaar, zoals de vlinder op het hoesje. Maar net als het insect zijn de kleuren vaak wonderschoon, al moet je de dwarse schoonheid van analoge elektronica daar zeker onder scharen. Summiere melodieuze (zoals het bijna volksmuziekachtige 'Revenge') en lyriek krijgen volop ruimte in de transparante improvisaties met veel aandacht voor detail. Omdat de stukken soms wat statisch zijn in hun ontwikkeling, zijn de kortere nummers wel boeiender. Het lange 'Huget', bijvoorbeeld, kan met zijn bijna twintig minuten wel wat meer dramatiek gebruiken.

Herman te Loo

Maak kennis met het Rank Ensemble: <http://bit.ly/1yGIC66>

JAZZ OP DE PLAAT

PAUL VAN KEMENADE'S THREE HORNS AND A BASS In A Certain Mood Eigen Beheer

Bezetting:

Angelo Verploegen (tp, bu),
Louk Boudesteijn (tb),
Paul van Kemenade (as),
Wiro Mahieu (b).

Op 'In A Certain Mood', de nieuwe cd van Paul van Kemenade's Three Horns and a Bass staat kamerjazz van hoog niveau. Saxofonist Van Kemenade, trompettist Angelo Verploegen, trombonist Louk Boudesteijn en de zeer flexibele bassist Wiro Mahieu hebben een album gemaakt met intelligent uitgevoerde muziek.

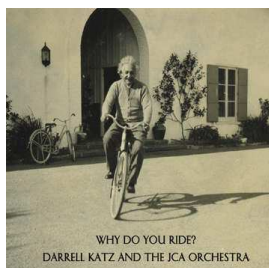
“ De cd is een schitterend geïmproviseerd weefwerk ”

Drie stukken op de cd stonden eerder op Van Kemenade's veelzijdige album 'Close Enough' (uit 2010). Wel zijn ze opnieuw gemixed. Van Kemenade's wiegelied voor een balorig jongetje ('Lullaby for a petulant guy') liegt er niet om. Het is nauwkeurig weefwerk in de beste improvisatietraditie. In de tweede helft van het stuk weet Van Kemenade op zijn bekende lyrische wijze rust in het joch te brengen. Zijn 'Freeze 4.0' is de vierde versie van deze compositie. Als 'Vis, man, zee' stond het stuk op een cd die zangeres Ineke Vandoorn en gitarist Marc van Vugt met het Metropole Orkest maakten. En met zijn oude kwintet en drie Zuid-Afrikaanse musici nam Van Kemenade het op voor het album 'Zvinoshamisa'. Versies uit de jaren 1999 en 2001. Nu is er dan deze nieuwe en mooi strakke uitvoering. Met zijn vieren hebben ze minder tijd nodig om toch tot de kern te komen. In 'Mind the Gap' heeft Wiro Mahieu rust. Dan speelt het trio. Met opvallend veel rusten in de partituur. Daarmee wordt de pointillistische compositie bijna moderne klassieke muziek. 'In A Certain Mood' is door de nauwkeurige samenwerking van de vier musici een schitterend geïmproviseerd weefwerk.

Hessel Fluitman

Beluister hier cd-fragmenten: <http://bit.ly/1ztbKPX>

DARRELL KATZ AND THE JCA ORCHESTRA Why Do You Ride? Leo Records

Bezetting:

Rebecca Shrimpton (voc), Mike Peipman, Gary Bohan, Forbes Graham (tp), Bob David Harris (tb), Jim Mosher (frh), Bill Lowe (tu), Hiro Honshuke (fl, EWI), Alan Chase, Jim Hobbs, Phil Scarff, Dan Zupan, (rieten), Norm Zocher (g), Darrell Katz (g, comp, arr), Joe Doubleday (vib), Mina Cho (p), John Funkhauser (b), Luther Gray (d), Ryan Edwards (perc) + JCA Sax Quartet: Jeff Hudgins, Daniel Ian Smith (as), Phil Scarff (ts), Dan Bosshardt (bars).

De toelichting in het hoesboekje zegt al veel over de muziek die gitarist/componist Darrell Katz voor het Jazz Composers Alliance Orchestra heeft geschreven. Hij wilde citaten en teksten van Albert Einstein gebruiken om op muziek te zetten. Zijn speurtocht via internet en andere bronnen onthulde vervolgens dat hij een aantal uitspraken verkeerd had geciteerd, in een slechte vertaling had aangetroffen of uit hun context had gelicht. Katz vertelt het allemaal met een aanstekelijk grappige nederigheid. En dat is karakteristiek voor zijn muziek. Het titelstuk van de cd, de lange suite 'Why do you ride?', is muzikaal speels en levert door de niet voor zang bedoelde teksten een eigenwijze melodievoering. Zangeres Rebecca Shrimpton brengt ze met een onopgesmukte, heldere sopraan. De arrangementen zijn verrassend en Katz durft het ook aan om delen van het orkest te gebruiken of stukjes (open) improvisatie in de lassen. Qua aanpak lijkt dit veel op het werk van Mark Harvey, aanvoerder van het ook in New England gevestigde Aardvark Jazz Orchestra, dat eveneens bij Leo Records onderdak heeft gevonden. Niet geheel toevallig zijn er een aantal muzikanten (zoals saxofonist Phil Scarff, tubaïst Bill Lowe en bassist John Funkhauser) die in beide ensembles zitting hebben. Als toetje horen we een bewerking van 'Monk's mood' voor saxofoonkwartet dat weliswaar welluidend en ronkend is gearrangeerd, maar op deze bigband-cd niet zo bijster veel te zoeken heeft. Het rekt de cd bovendien op tot boven de 72 minuten.

Herman te Loo

Hier speelt het orkest een deel uit de suite:
<http://youtu.be/UYGVdDhIWEI>

JAZZ OP DE PLAAT

BAS BULTEEL TRIO Coming Home W.E.R.F.

Bezetting:

Bas Bulteel (p),
Bart Denolf (b),
Bruno Castellucci (d).

Het is interessant om te letten op de samenstelling van een cd, de opeenvolging van de composities. Of je in die volgorde iets hoort en of dat te maken kan hebben met de samenstelling van het totale album. Soms ligt het min of meer voor de hand wanneer bijvoorbeeld de eerste track 'Intro' is getiteld en al helemaal als de laatste track 'Exit' heet, zoals op het debuutalbum van pianist Bas Bulteel. In 'Intro' lijkt het alsof hij al improviserend een prelude creëert die de toon zet voor de andere composities, als hij zoekt naar samenhang, naar contrast, naar harmonie en naar de taal van de muziek, waarbij essentie en eenvoud kernwoorden lijken te zijn. Niet dat het simpel is wat hij en het trio spelen, maar elke compositie heeft in essentie die eenvoud, een aantrekkelijke transparantie, die vervolgens als het ware besnuffeld wordt en van verschillende kanten opnieuw kleur krijgt.

'Coming Home' lijkt het motief te zijn van Bulteel. Heeft hij na omzwervingen in andere genres nu met de jazz zijn thuis gevonden? Het lijkt er op. 'Coming Home' is een plaat waarmee hij met zijn ervaren kompanen een fraai visitekaartje afgeeft. Explorerend en zoekend, maar ook swingend en aanstekelijk in de uptempo composities. Bart Denolf op contrabas en Bruno Castellucci op drums zijn de ritmische tandem die Bulteel een duidelijke ruggengraat geeft. In een enkel geval ben ik geneigd te denken, houd het simpel en blijf bij de essentie van het akkoord. Het omspelen is verdraaid verleidelijk, maar de kern van 'klank en tijd' geven zoveel boeiends dat virtuositeit soms meer kwaad dan goed doet. 'Exit' is schitterend. Het komt weer samen, terug naar waar het begon met alleen de kale toetsen. 'Coming Home' is een verslag van een reis, van een thuiskomst na boeiende vergezichten. Ik ben nu al benieuwd naar het vervolg.

Frank Huser

PIET VERBIST ZYGOMATIK Cattitude Origin Records

Bezetting:

Piet Verbist (b),
Herman Pardon (d),
Bram Weijters (Wurlitzer, Fender Rhodes),
Jeroen van Herzele (ts, ss),
Vincent Brijs (bars).

Piet Verbist Zygomatik live:

<http://bit.ly/1KZYKUZ>

Wat heeft bassist Piet Verbist met het jukbeen? In het Latijn zygomaticum. De vorm van het jukbeen heeft te maken met de aanblik van het aangezicht, anders dan bijvoorbeeld het scheenbeen dat veel meer eenvormig is dan het jukbeen. Het woord in de naam van dit kwintet intrigeert en je zoekt naar een verklaring. Die volgt wellicht als je luistert naar de muziek op 'Cattitude'. Die is veelvormig. In acht composities creëert Piet Verbist een pluriforme ambiance. Het gevaar is dan dat er een potpourri ontstaat die kant noch wal raakt. Maar dat is geenszins het geval. Ook al horen we invloeden uit funk, soul en composities met een rockende groove, het blijft mooi bijeen en vloeit moeiteloos in elkaar over. Die sfeer op 'Cattitude' is fantastisch. Van dromerig loom tot puntig expressief. Beelden van een stad die ontwaakt, die leeft, sprankelt, verhit zoekt naar koelte en zich langzaam en eerst nog ongedurig maar dan gewillig vleit in de armen van de nacht. De combinatie van Wurlitzer/Fender Rhodes en de saxen werkt schitterend. Het maakt de sound breed en het schept fascinerende dialogen. Verbists bas ronkt en glijdt, ritmisch en harmoniërend. 'Cattitude' is een plaat die lang in de speler blijft liggen omdat de verhalen van dit kwintet je raken. De pluriformiteit die bijeenkomt in één omvattend idioom, het zygomatik. Dat is de jazz van Verbist, bijzonder innemend, bijzonder fraai. Een bassist die staat in de traditie, maar vooruitkijkt en nieuwe vormen niet schuwt zoals het oprechte jazz betaamt.

Frank Huser

JAZZ OP DE PLAAT

TIM LANGEDIJK TRIO

Açenja

The Sand Records

Bezetting:

Tim Langedijk (g),
Udo Pannekeet (b),
Hans van Oosterhout (d).

Over de eerste cd van gitarist Tim Langedijk (1984) schreef ik in Jazzflits nummer 98: "Op 'Testimonials' komt een waar stijlen-spectrum voorbij. Dat maakt dit debuut tot een staalkaart, visitekaartje en ... getuigschrift". Ondertussen is 'Açenja' zijn vijfde album. Maar dat afwisselende karakter is er nog steeds. Terugkijkend toont dit aan dat Langedijk enorm veelzijdig is en zich niet aan een stijl vastklampt. De cd bevat een keur aan stijlen die ineengevlochten wordt door een sterk ontwikkeld gevoel voor schoonheid. Die afwisseling is hier juist charmant. Naast hedendaagse jazz is er ook blues en zelfs country te horen. In die stijlen hoor je steeds de artistieke kwaliteiten van de gitarist. 'Açenja' betekent niets. Langedijk bedacht het woord als titel voor een, overigens betekenisvolle ballad. De plaat bevat bijna uitsluitend eigen composities. Zijn muziek is direct raak, rustig, doordacht, verkennend, met gevoel voor mooie harmonieën. Deze cd is de derde van het trio in deze bezetting. Bassist Udo Pannekeet is er vanaf het eerste uur. Hij speelt op een heerlijk zoemende zessnarige bas en lijkt daarbij op de legendarische Steve Swallow. Drummer Hans van Oosterhout is een echte aanwinst. Dit is zijn derde cd met het trio. Hij volgt de diverse stijlen van de leider moeiteloos. Hij slaat heel direct en energiek en is helemaal op zijn plaats in dit trio.

De schijf is opgenomen door Udo Pannekeet in zijn eigen Studio 47 in Enkhuizen. De geluidskwaliteit is opvallend mooi en heel zorgvuldig. Het geheel opent met 'The woods', ruimtelijk, zoekend en culminerend in een heftige improvisatie. 'Religion' begint met een stukje muziek dat klinkt alsof het uit een oude transistorradio komt. Het blijkt een opname uit de jaren zeventig van Langedijk sr. voor de band Manilla. Junior verweeft de oude opname met nieuwe ideeën tot iets hedendaags. J.J. Cale's 'After midnight' krijgt een langzame, wonderschone vertolking en de eerder genoemde country-invloed komt aan bod in 'Sam's dollhouse'. Tim Langedijk benut de voordelen van de intimiteit van het trio volledig. Hij vertelt zijn boeiende verhalen in een mooi handschrift en dan ook nog op heel mooi papier.

Peter J. Korten

Het Tim Langedijk Trio in 'After midnight':

<https://www.youtube.com/watch?v=YtA5vvv6wSs>

THE URGE TRIO

Live In Toledo

Veto Records\Exchange

Bezetting:

Christoph Erb,
Keefe Jackson (bkl, ts),
Tomeka Reid (c).

Vorig jaar besprak ik de cd 'Duope' van een kwartet bestaande uit twee rietblazers (de Zwitser Christoph Erb en de Amerikaan Keefe Jackson) en twee cellisten (Tomeka Reid en Fred Lonberg-Holm, beiden uit Chicago). 'Live In Toledo' is een voortzetting daarvan, al ontbreekt de tweede cellist. Het idioom dat dit drietal bestrijkt is wat 'non-idiomatische improvisatie' heet.

‘**De muziek op 'Live In Toledo' blijft wat statisch**’

Eigenlijk is die uitdrukking een soort contradictie in terminis, want door het vermijden van al te herkenbare klanken en vormen ontstaat ook weer een herkenbaar geluid. Vooral op de momenten waarop Erb en Jackson beiden basklarinet spelen, zijn er fascinerende klanken te horen die qua sonoriteit goed aansluiten bij de cello van Reid. Toch valt dit nieuwe album tegen in vergelijking met het vorige. De muziek blijft wat statisch, omdat de dynamiek zich veelal op één niveau afspeelt. Want ook kamermuziek mag van tijd tot tijd best tekeergaan en dat gebeurt hier te weinig.

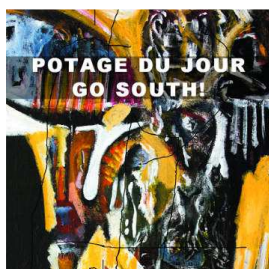
Herman te Loo

JAZZ OP DE PLAAT

POTAGE DU JOUR

Go South!

Leo Records

Bezetting:

Franziska Baumann (voc),
Jürg Solothurnmann (ss, as),
Christoph Baumann (p)
+ Pierre-Henri Wicomb (comp).

Zijn er nog componisten die met tape werken? Jazeker. De Zuid-Afrikaan Pierre-Henri Wicomb droeg twee composities bij aan deze cd van Potage du Jour waarbij een tape een grote rol speelt. Zo brengt hij de relatie tussen gecomponeerd (vastliggend) materiaal en improvisatie weer op een andere manier tot stand. Het Zwitserse trio van zangeres Franziska Baumann, saxofonist Jürg Solothurnmann en pianist Christoph Baumann ontmoette Wicomb tijdens een tour in zuidelijk Afrika. Hij raakte gefascineerd door de bijzondere klanken en intuïtieve manier van musiceren van het drietal en besloot een compositie voor hen te bewerken ('A(we)-struc[k]-ture') en een nieuwe te schrijven ('Sing you! La-re-ti'). Bij het laatste stuk maakte hij gebruik van klanken van de zangeres en de saxofonist op tape. Omdat die licht bewerkt naar voren komen, werken ze vervreemdend. Kan iemand zo klinken? Nee, dus. Maar wel als een externe partij besluit iets met die klanken te doen. De rest van het album is gevuld met improvisaties die verraden dat Potage du Jour al vijftien jaar muzikaal met elkaar optrekt.

Herman te Loo

BILL FRISELL

Guitar In The Space Age

Okeh

Bezetting:

Bill Frisell (g),
Greg Leisz (pedal steel, g),
Tony Scherr (b),
Kenny Wollesen (d, perc, vibes).

Bill Frisell op Nevers D'Jazz Festival

2014 (totale concert):

<http://bit.ly/1KZYSns>

Er zijn musici en er zijn gitaristen. Gitarist Bill Frisell is een musicus, onvergelijkbaar en uniek. Ofschoon zijn signatuur vrijwel meteen herkenbaar is, is elke plaat van Frisell een totaal nieuw concept. 'Guitar In The Space Age' is zijn laatste werk. Een ode aan de gitaarmuziek van de jaren zestig, met onder meer 'Turn, turn turn' (Pete Seeger, bekend geworden door The Byrds), 'Surfer girl' (Brian Wilson/Beach Boys), 'Rebel rouser' (Duane Eddy), 'Tired of waiting for you' (Ray Davies/The Kinks) en 'Rumble' (Milt Grant/Link Wray). Schitterende bezetting, met de twee gitaren en de pedal steel guitar, bas en drums, waardoor die eigenaardige en specifieke gitaarsound van de jaren zestig zeer herkenbaar is. Maar dan met de zo bekende 'touch' van Frisell, met dat ijle en bijna voorzichtig zoekende geluid van zijn gitaar. De benadering van Frisell geeft de mogelijkheid om die muziek uit de jaren zestig opnieuw te beleven, maar nu op een veel muzikaler manier dan indertijd of door te horen hoe beeldschoon de composities eigenlijk waren. Maar daar waren we (goed, ik spreek voor mijzelf) toen nog niet aan toe en waren noteringen in hitlijsten veel belangrijker dan de muziek zelf. 'Guitar In The Space Age' is ook Frisells ode aan het instrument, de elektrische gitaar. Doordat de zang in de nummers ontbreekt zijn het de gitaar en de pedal steel guitar die de vocalen als het ware vertolken. Ook dat brengt de compositie sterker naar voren. Frisell heeft platen gemaakt die wat makkelijker onder de noemer jazz geschaard kunnen worden dan nu het geval is. Maar ach, voor wie van Frisells muziek houdt en voor wie gitaarmuziek uit de jaren zestig koestert is dit een fantastische plaat. Zet de volumeknop maar wat hoger.

Frank Huser

OVERZICHT GERECENSEERDE PLATEN EN BOEKEN

Bent u op zoek naar de recensie van een bepaald boek of een bepaald album? Raadpleeg dan onze **index van besproken boeken en platen**. De index geeft een overzicht van de boeken en platen die in de nummers 69 tot en met heden in Jazzflits zijn besproken, alfabetisch gerangschikt naar de auteur c.q. de uitvoerende artiesten. U vindt de index rechtsonder op onze website. Als u de overzichten nu meteen wilt raadplegen, klik dan hier: <http://www.jazzflits.nl>.

JAZZ OP DE PLANKEN

HILDE VANHOVE

Bezetting:

Hilde Vanhove (voc),
Jo Nicolai (p).

Datum en plaats:

15 januari 2015,
Café Cambrinus, Hasselt.

Het provinciestadje Hasselt staat niet echt bekend om haar bruisend uitgaansleven. Wil je in de winterperiode je ziel verwarmen aan het betere concert, moet je dan naar elders? Nee hoor.

Achter het standbeeld van 'Hendrik Vanveldeke' (poëet twaalfde eeuw) bevindt zich een legendarisch volkscafé. Elke donderdagavond kan je er een gratis optreden bijwonen.

De zaak zat al goed vol toen zangeres Hilde Vanhove aankondigde dat haar pianiste, de gekende Arne Van Coillie, ziek in bed lag, af te kicken van koorts. Invaller van dienst en regisseur aan de Muntschouwburg, Jo Nicolai, was rechtstreeks uit Brussel gekomen om de muzikale eer van de zangeres te redden.

Hilde Vanhove.

(Foto's: Jean Schoubs)

Jazzvocaliste Hilde Vanhove is een rasechte 'Hesselos'. Ze is afgestudeerd aan het conservatorium van Maastricht, en het afgelopen decennium gelauwerd door regering en media. En werkelijk, de flair waarmee zij haar optreden startte deed het beste vermoeden. Zelfverzekerd en met een natuurlijke presence grasduinde ze in haar repertoire. Pure jazz was het niet.

‘ Hilde Vanhove is een intrigerende persoonlijkheid ’

Alhoewel, de sublieme vertolking van het bekende 'Bye bye blackbird' in een duet met Veronique Sterckendries mocht gerust op groter bijval rekenen. Maar laat ons eerlijk zijn, achter en voor pot en pint (die wel eens ondoordacht sneuvelt), moet je niet hoogdravend doen. Wat Braziliaanse bossa nova klonk als zalf op de getormenteerde zielen. Klassiekers als 'Blue moon' van Chet Baker of 'Moondance' van Van Morrison vloeiden uit haar muzikale vat als een verfrissende kriek. En was het ook jammer dat ik na het bluesy 'Get your kicks on route 66' haar intrigerende persoonlijkheid met dito stem moest vaarwel zeggen voor een concert in de Hasseltse Jazzclub The Mood (zie de volgende pagina; red.). Wie zei daar dat Hasselt niet leeft?

Marino Serdons

Jazzflits op Facebook: <https://www.facebook.com/Jazzflits>

JAZZ OP DE PLANKEN

**RONY VERBIEST
& HARRY HAPPEL****Bezetting:**

Rony Verbiest (bandeon, bars),
Harry Happel (p).

Datum en plaats:

15 januari 2015,
Jazzclub The Mood, Hasselt.

Al meer dan dertig jaar timmert Jazzclub The Mood aan de weg in Limburg. En eindelijk met succes. Sinds ze een vaste stek hebben gevonden voor hun maandelijkse concerten in de sfeervolle Cityclub Artist (onder het Hassotel), stijgt de interesse zienderogen. Terecht, want het motto is: 'Wij brengen alleen kwaliteit!' Zo waren we op 16 januari getuige van jazzicoon Rony Verbiest op bandoneon (accordeon), begeleid door pianist Harry Happel. Dat Rony Verbiest ook lid is van de Johan Verminnen-groep en begeleider van Jo Lemaire kon je absoluut niet afleiden uit de muzikale prestaties van die avond. Onder meer 'One note samba' van Stan Getz passeerde de revue. De Braziliaanse samba en bossa nova blijft een onuitputtelijke en toegankelijke inspiratiebron.

Accordeon mag dan geen sexy instrument zijn, de wijze waarop Verbiest de blaasbalg bepotelt, moet toch menig vrouwenhart doen overslaan. Ritmisch en toch gevoelig, niet alleen gepassioneerd maar vol emoties rekt en streelt hij zijn instrument (en onze ziel). Onvergetelijk zijn warme bandoneonsolo (en zijn gezichtsexpressie) als eerbetoon aan de legendarische Astor Piazzolla. En om helemaal omvergeblazen te worden, haalde Rony Verbiest flegmatiek zijn baritonsax tevoorschijn. Luister maar eens naar zijn cd 'Nature Boy', waarop hij flirt met jazz, tango en musette. En het is bij die musettes dat Harry Happel echt tot zijn recht komt. Een sentimenteel, bijna geïmproviseerd samenspel waarbij subtiele verwijzingen naar klassiekers niet gemedan worden. Zo piepte plots een stukje 'Für Elise' door het nummer. Je moet maar durven.

[...vervolg in de rechterkolom](#)

Rony Verbiest op bandoneon. (Foto: Jean Schoubs)

Maar wat een wereld van verschil als luisteraar wanneer je van die kleine herkenningpunten hebt. Puur genieten! Om de virtuositeit toegankelijk te houden kreeg het talrijke publiek nog een jazzmedley van Franse chansons over zich, waarbij een schitterende uitvoering van 'Ne me quitte pas' (Brel) niet mocht ontbreken en natuurlijk ieders hart brak.

Als je ooit plant om naar Hasselt af te zakken, doe het dan op de derde donderdag van elke maand en spring binnen in Jazzclub The Mood. Heerlijk vertoeven, Ronny Scott-sfeertje, en prachtige jazz.

Marino Serdons

JAZZ OP DE PLANKEN

BIG CHRIS BARBER BAND

Bezetting:

Mike Henry, Peter Rutherford (tp),
Chris Barber, Bob Hunt (tb),
Trevor Whiting,
Nick White (klr, as, ts, bars),
Bert Brandsma (klr, as, ts, bars, bs),
Joe Farler (bjo, g),
Jackie Flavelle (b, el.b),
Gregor Beck (d).

Datum en plaats:

11 januari 2015,
De Harmonie, Leeuwarden.

Trombonist en bandleider Chris Barber is met zijn 84 jaar nog altijd actief. Tijdens zijn nieuwste tournee deed hij met zijn Big Chris Barber Band op 11 januari Leeuwarden aan. Dat was voor klarinettist-saxofonist Bert Brandsma – de Nederlandse vertegenwoordiger in dit internationaal samengestelde orkest – min of meer een thuiswedstrijd. Hij woont vlakbij in Garyp. Chris Barber is al meer dan 64 jaar de grote Engelse voorvechter van de tradjazz, hier in Nederland beter bekend als dixieland. De Big Chris Barber Band, waarbij je 'big' moet vertalen als 'uitgebreide', bleek een positieve verrassing. De zeven blazers wisten precies waar ze mee bezig waren. Ze speelden met veel plezier en vermaakten het publiek. Barber c.s. spelen niet alleen maar dixieland, maar een breed scala aan stijlen uit de klassieke jazz: New Orleans, charleston, Ellingtonia en swing, Ja zelfs 'All blues' van Miles Davis uit 1959 kwam langs.

Chris Barber. (Persfoto)

Natuurlijk, de stukken zijn strak en perfect gearrangeerd, maar binnen die kaders wordt geïnspireerd gesoleerd. Sensationeel was Bert Brandsma op bassaxofon. Een instrument dat nagenoeg nooit meer wordt gebruikt, maar in deze muziek nog steeds bestaansrecht heeft. Verrassend was dat de band veel stukken speelde van de hand van Duke Ellington. Voor de pauze onder andere 'East Saint Louis toodle-oo' en 'Merry go round'. En na de pauze kwam de 'Black And Tan Fantasy' in een uitgebreid arrangement over het voetlicht. In eerste instantie als een trage blues door twee trompetten en een trombone. Chris Barber soleerde op de tweede trombone met gebruikmaking van demper en plunger. Vervolgens ging het hele orkest - drie saxen, twee trompetten en twee trombones, begeleid door banjo, bas en drums - er eens goed voor staan. Met ensembles met drie klarinetten, met een juichende solo van Bert Brandsma en een samenspel van banjo en trombone, waarbij de demper, plunger en zelfs de bolhoed goede diensten verrichtten. Hulp-middelen waarvan ook de Ellington-musici indertijd kwistig gebruikmaakten om een 'jungleachtig' geluid te produceren. Het sluitstuk van het concert was een zwaar aangezette koraal, die uiteindelijk uitmondde in de klassieker 'Oh when the saints'. Waarna als toegift andermaal 'Ice cream' klonk. Een concert dat, heel verrassend, een veel breder palet verried dan het dixieland-imago van deze oude doordouwer vooraf deed vermoeden.

Hessel Fluitman

NEW YORK CALLING

EEN MOOIE RODE AGENDA

Roos Plaatsman is zangeres en woont in New York. In Jazzflits doet ze verslag van haar muzikantenbestaan daar.

Voorafgaand aan het jaar 2015 was ik zo iemand die altijd haar afspraken en plannen in haar hoofd opsloeg. Ik heb een goed geheugen dat me vrijwel nooit in de steek laat dus waarom zou ik een agenda nodig hebben? Totdat ik vlak voor het nieuwe jaar bedacht dat de ruimte die ik nodig heb in mijn hersenen om al die afspraken op te slaan, niet meer beschikbaar is voor andere dingen die ik zou moeten of willen onthouden. In het geval dat hersenen zo werken, heb ik daarom het zekere voor het onzekere genomen en een agenda aangeschaft. Een mooie fel rode, want het oog wil ook wat.

Al merk ik weinig verbetering in de capaciteit van mijn hersenen, sinds de aanschaf van een agenda is het aantal afspraken en opdrachten opvallend toegenomen. Nu kan het zo zijn dat het universum zich onprettig voelt bij het idee van een lege agenda en daarom als een magneet werk aantrekt om die agenda te vullen, maar een andere optie is dat ik het leven als muzikant in New York onder de knie begin te krijgen. Hoe dan ook, ik wil deze ontwikkeling niet 'jinxen' dus laat ik erover ophouden en een kijkje geven in het werk dat ik al dan niet doe.

Leuk aan lesgeven in New York zijn de verschillende nationaliteiten van mijn leerlingen. Ik ben redelijk op de hoogte van christelijke, Joodse, Islamitische of Hindoeïstische feestdagen want ik heb leerlingen uit Tibet, Bhutan, India, Jamaica, Brazilië, Chili, Korea, Israel, Turkije en natuurlijk de VS. Via deze leerlingen krijg ik de kans om een kijkje te nemen in het leven van de rijkste New Yorkers. Ik geef bijvoorbeeld les op een Steinway vleugel in de bibliotheek van een appartement op 5th Avenue en zie in de verte het Vrijheidsbeeld, of ik kijk uit over Central Park vanaf de elfde verdieping van een gebouw tegenover het Metropolitan Museum. Op dit moment zit ik in de trein naar New Jersey waar ik elke dinsdag een uurtje lesgeef. De reiskosten alleen al zijn bijna twee keer zoveel als het bedrag dat ik normaal voor een les vraag en de heenreis kost me tweeënhalve uur van deur tot deur. Ik neem de 'subway', de trein en de taxi, ik geef een uur les en ga dan weer terug naar New York, een mooie gelegenheid dus om deze column te schrijven.

‘ Ik treed op in luxueuze bars en de oudste jazzclubs ’

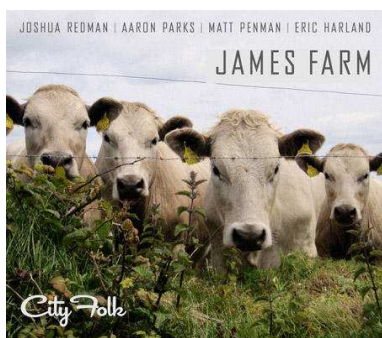
Wat optredens betreft kom ik in de meest luxueuze bars en oudste jazzclubs. Zo zing ik bijvoorbeeld regelmatig in een whiskybar in Midtown waar de hoge muren zijn bekleed met flessen whisky en bourbon, en waar de obars via lange trappen meer dan duizend verschillende flessen kunnen bereiken. Een andere bar waar ik veel zing, brengt je terug naar de jaren twintig, de tijd van het verbod op alcohol in de VS. Via een geheime deur in de muur daal je een trap af en kom je in een live jazz-bar waar Koreaans/Fusion eten wordt geserveerd.

Mijn rode agenda staat behoorlijk vol de komende maand. Nu maar hopen dat ik New York echt onder de knie heb, of wellicht kan ik het universum volgende maand nog eens lief aankijken...

Met haar band ROOS maakte **Roos Plaatsman** twee cd's. In 2011 stond ze in de finale van het Nederlands Jazz Vocalisten Concours. Sinds 2013 treedt ze op onder de artiestennaam Rose Ellis. Haar website: <http://roseellismusic.com>.

BESTSELLERS JAZZ CENTER

Datum: 19 januari 2015

- 1 **James Farm**
City Folk (Nonesuch)
- 2 **Gideon van Gelder**
Lighthouse (Rosen Records)
- 3 **Scott Hamilton met het Rein de Graaff Trio**
Live At The Jazzroom (Jazzroom)
- 4 **Anouar Brahem**
Souvenance (ECM)
- 5 **Branford Marsalis**
In My Solitude (Marsalis Music)

Bestsellers Jazz Center is een overzicht van de best verkochte cd's van de Haagse speciaalzaak Jazz Center; (<http://www.jazzcenter.nl>).

TIPS JAZZ CENTER

- 1 **Kenny Wheeler**
[Songs For Quintet](#) (ECM)
De laatste opname van de in 2014 overleden trompettist Kenny Wheeler. Een prachtig album.
- 2 **Jochen Rueckert**
[We Make The Rules](#) (Whirlwind)
Drummer Jochen Rueckert is op dit album met een swingend kwartet te horen, met een glansrol van saxofonist Mark Turner.
- 3 **Avishai Cohen's Triveni**
[Dark Nights](#) (Anzic Records)
Trompettist Avishai Cohen met zijn vaste trio, Omer Avital (bas) en Nasheet Waits (drums).

Tips Jazz Center is een overzicht van cd's die volgens Reinier van Bevervoorde en Jan Bax (van de Haagse speciaalzaak Jazz Center) een plek in de Bestsellers Jazz Center verdienen; (<http://www.jazzcenter.nl>).

JAZZPORTRETEN

Jesse van Ruller, hier in 2011 in LantarenVenster, Rotterdam, is een van de gasten in de reeks Jazzportretten. (Foto: Joke Schot)

Cultura zendt reeks gesprekken met jazzmusici uit

De digitale zender Cultura zendt momenteel een reeks gesprekken met Nederlandse jazzmusici uit. De 'Jazzportretten' zijn gemaakt in samenwerking met het Nederlands Jazz Archief. Regie en interviews zijn in handen van Jan Kelder (die eerder portretten van onder anderen zangeres Rita Reys en saxofonist Piet Noordijk voor Het Uur van de Wolf maakte). Elke zondagavond om 19.30 uur is een nieuwe aflevering uit de reeks te zien. Alle uitzendingen zijn terug te kijken op de website van Cultura. Daar zijn nu gesprekken te vinden met onder anderen oud-trompettist Jarmo Hoogendijk, pianist Rein de Graaff, bassist Jacques Schols, zangeres Greetje Kauffeld, gitarist Jesse van Ruller en drummer John Engels.

(<http://www.cultura.nl/genres/popjazzworld/2014/jazzportretten.html>)

OVERLEDEN

Larry Gushee, 6 januari 2015 (83)

Het is niet de bedoeling in deze rubriek ook de niet-spelende jazzpersoonlijkheden te memoreren, maar voor Gushee maken we een uitzondering. Hij was professor musicologie, met als specialismen de middeleeuwse muziek en de jazz, van Jelly Roll Morton en Freddie Keppard tot Lester Young en Charles Mingus. Voor vele researchers was hij een betrouwbare vraagbaak. Zijn laatste publicatie was een doorwrocht werkstuk, maar niettemin een vlot geschreven studie, 'Pioneers of Jazz', over de Creole Band.

Niels Foss, 28 november 2014 (98)

De bassist was de oervader van de reeks eminente Deense bassisten na hem. Werkte vele jaren samen met Svend Asmussen, ging in 1957 in Zürich, Zwitserland wonen, waar hij ook overleed. (jjm)

FESTIVAL FEBRUARI

HJC FESTIVAL

Patronaat, Haarlem

1 februari 2015

(<http://bit.ly/14YWUTf>)

Met: Jazzcrash, Big Band Burn Brigade en Fred Leeftang.

DE GOUWE OUWE VAN...

Hessel Fluitman

LAMBERT, HENDRICKS AND ROSS, JOE WILLIAMS, THE COUNT BASIE BAND Sing Along With Basie Roulette

Van de week had ik last van een oorwurm. Zo'n stukje muziek dat ineens in je hoofd zit en waar je maar niet los van komt. In mijn hoofd draaide tijdenlang 'Jumpin' at the woodside' rond. Terwijl ik dat stuk al maanden niet had beluisterd! Ik heb het in mijn verzameling op een plaat van Lambert, Hendricks & Ross (LH&R) met het Count Basie Orkest. Dat is het orkest waarmee je die klassieker associeert. Voor die Roulette-schijf, 'Sing Along With Basie' getiteld, maakte vocalist Jon Hendricks een aantal teksten op beroemde solo's van diverse Count Basie-hits – meestal in medium tempo – uit de jaren dertig van de vorige eeuw. Hendricks schreef een tekst voor mijn oorwurm, maar ook voor onder meer 'Tickle toe' en 'Every tub'. De teksten moesten precies passen op de noten die saxofonist Lester Young en trompettist Buck Clayton in hun solo's speelden. Daardoor wordt het op tekst gezette verhaal wel eens afgeknepen of schetsmatig. Dat maakt de tekst lastiger uit het hoofd te leren en voor de luisteraar lastiger te volgen. De vocalisten moesten net zo snel en genuanceerd zingen als de solisten speelden. Je mag bij LH&R dan ook wel spreken van ultiem 'vocalese'-werk. Het orkest van de Count swingde ook in 1958, het jaar waarin 'Sing Along With Basie' werd opgenomen, als een trein. Voor de variatie mocht ook Joe Williams een paar stukken inzingen. In 'Going to Chicago' zingt hij zijn eigen tekst, begeleid door het orkest en het zangtrio. In andere stukken werd 'gewoon' de bestaande tekst gezongen. Maar even virtuoos. In Williams' 'Rusty dusty blues' worden de orkestpartijen onverdroten door LH&R gezongen, gedweild, en met de fantastische uithalen van de originele opnamen ingezongen. Tot en met de hoge eindnoten van de trompet. De reeks wordt afgemaakt met Neal Hefti's 'Lil' darlin'. Een heerlijke ballad, met orgel van Mr. Basie zelf. Wat mij betreft een 'knock out'. 'Sing Along With Basie' is nog tweedehands verkrijgbaar, of op een verzamel-cd, samen met de elpee 'Sing A Song Of Basie'.

In de rubriek 'De Gouwe Ouwe van' zingt een medewerker van Jazzflits de lof over een speciale elpee, cd of dvd uit zijn of haar eigen collectie.

VARIA

Joe Lovano. (Foto: Jimmy Katz)

Fototentoonstelling Jimmy Katz

In het Bimhuiscafé (Amsterdam) wordt van 4 februari tot 11 april werk tentoongesteld van de New Yorkse fotograaf Jimmy Katz. Al ruim twintig jaar werkt hij aan een oeuvre met een herkenbare signatuur. Hij treedt in de voetsporen van beroemde voorgangers als Herman Leonard, William Claxton en William Gottlieb. In 2009 verscheen het boek '70 Years Blue Note Photography', met foto's van Francis Wolff en Jimmy Katz die een historisch overzicht geven van het beroemde muzieklabel Blue Note. De tentoonstelling in het Bimhuiscafé bevat foto's van onder anderen saxofonist Joe Lovano, zanger Gregory Porter, bassiste Esperanza Spalding en toetsenist Herbie Hancock. De afdrucken zijn speciaal gemaakt door Hans van Ommeren. De expositie wordt georganiseerd in samenwerking met Music Inspired Art en is te zien tijdens de openingsuren van het Bimhuis.

Tentoonstelling foto's Frits van Swoll

In jazzclub Mahogany Hall (Zeevangszeedijk 7a, Edam) is tijdens concertavonden en op enkele zondagmiddagen werk van fotograaf Frits van Swoll te zien. Veel van zijn foto's verschenen in het tijdschrift Jazzwereld (juli 1965 - juni 1973). Van Swoll heeft zelf een selectie van zijn foto's gemaakt die tezamen een beeld geven van de jazz in de jaren zestig. Tal van bekende beelden duiken op. Zoals drummer Elvin Jones op het strand in Antibes, saxofonist Albert Ayler met Michael Samson in het Concertgebouw of pianist Paul Bley in de VARA-studio. Ook is de officiële poster van het Montreux Jazz Festival 1969 te zien, waarvoor Van Swoll werd gevraagd door organisator Claude Nobs. Ook zijn diverse lp-hoezen in Edam opgehangen. De tentoonstelling werd op 18 januari geopend door Cees Schrama.

Info: <http://www.mahoganyhall.nl/category/exposities>

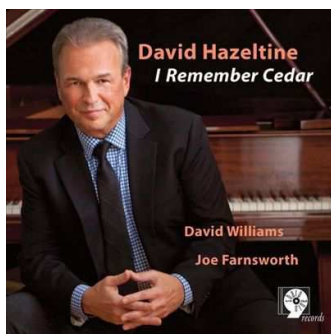
WERKING LINKS IN JAZZFLITS

In Jazzflits zijn links opgenomen naar bijvoorbeeld filmpjes op You Tube, geluidsfragmenten of websites van muzikanten. Werken deze links niet, dan is het zaak om het pdf-bestand van Jazzflits eerst op uw pc of laptop te downloaden. Het is mogelijk dat de links niet werken op een iPad of tablet. Dan is het kopiëren en plakken van de link in uw browser de oplossing.

Heeft u jazznieuws? Stuur het ons: jazzflits@gmail.com.

JAZZWEEK TOP DRIE

Datum: 19 januari 2015

- 1 **David Hazeltine**
I Remember Cedar (Sharp Nine)
- 2 **Louis Hayes and the Cannonball Adderly Legacy Band**
Live At Cory Weeds' Cellar Jazz Club (Cellar Live)
- 3 **Jimmy Greene**
Beautiful Life (Mack Avenue)

De JazzWeek Jazz Top Drie geeft een overzicht van de meest gedraaide albums op de Noord-Amerikaanse jazzradio; (www.jazzweek.com).

COLOFON

JAZZFLITS is een onafhankelijk jazzperiodiek voor Nederland en Vlaanderen en verschijnt twintig keer per jaar. **Uitgever/hoofdredacteur:** Hans van Eeden. **Eindredactie:** Sandra Sanders. **Vaste medewerkers:** Tom Beetz, Reinier van Bevervoorde, Arne Van Coillie, Hessel Fluitman, Bart Hollebrandse, Frank Huser, Hans Invernizzi, Peter J. Korten, Lex Lammen, Herman te Loo, Jan J. Mulder, Jan Nieuwenhuis, Roos Plaatsman en Lo Reizevoort. **Fotografie:** Tom Beetz, Jos Krabbe, Joke Schot, Jean Schoubs, Willem Schwertmann. **Website:** Henk de Boer. **Logo:** Het **JAZZFLITS**-logo is een ontwerp van Remco van Lis. **Abonnementen:** Een abonnement op **JAZZFLITS** is gratis. Meld u aan op www.jazzflits.nl. Een abonnee krijgt bericht als een nieuw nummer op de website staat. **Adverteren:** Het is niet mogelijk om in **JAZZFLITS** te adverteren. **Adres(post):** Het postadres van **JAZZFLITS** is per e-mail bij ons op te vragen. **Adres(e-mail):** Het e-mailadres van **JAZZFLITS** is jazzflits@gmail.com. **Bijdragen:** **JAZZFLITS** behoudt zich het recht voor om bijdragen aan te passen of te weigeren. Het inzenden van tekst of beeld voor publicatie impliceert instemming met plaatsing zonder vergoeding. **Rechten:** Het is niet toegestaan zonder toestemming tekst of beeld uit **JAZZFLITS** over te nemen. Alle rechten daarvan behoren de makers toe. **Productie:** **JAZZFLITS** wordt geproduceerd door De Juiste Tekst (www.dejuistetekst.nl). **Vrijwaring:** Aan deze uitgave kunnen geen rechten worden ontleend.

VARIA

Aanmelding Nationaal Jeugd Jazz Orkest

Nog tot 15 februari staat de inschrijving open voor het lidmaatschap van het Sena Nationaal Jeugd Jazz Orkest 2015 (NJJO). Naast de gangbare bigbandmusici zijn ook andere instrumenten welkom (vocalen, viool, hoorn, hobo enz.). De aanmelding staat open voor talentvolle musici van maximaal 21 jaar. Enige ervaring met samenspel in een kleine bezetting is gewenst. Het orkest gaat onder leiding van de Martin Fondse in april repeteren en van mei tot september tien concerten geven.

Info: <http://www.njjo.nl>

The Art of Swing

Van 2 tot en met 6 februari vindt in het Prins Claus Conservatorium de projectweek The Art of Swing plaats. Voor de week komt een aantal jazzmusici speciaal naar Groningen: pianist Dado Moroni, zangeres Deborah Brown, altsaxofonist Wess Anderson en drummer Lewis Nash. De studenten volgen workshops, groepslessen en spelen samen met de gastdocenten. Op 4 februari, geven de gastdocenten samen met bassist Joris Teepe een concert in de Oosterpoort.

JAMES BLOOD ULMER IN LANTARENVENSTER

James Blood Ulmer op 16 januari in LantarenVenster (R'dam). (Foto: Joke Schot)